

ELLENSÉGSZERETET HETE Április 18.-24.

„Nem akarom!” – hangzik talán olykor olykor a válasz, amikor gyermekünket a családi áhítatra hívjuk. Mit tegyünk ilyenkor? Hadd hangozzon el válaszként egy másik kérdés: Mit tenne Jézus? Semmiképpen nem erőszakoskodna, kényszerítene, rábeszélne, nem alkalmazna lelki terrort, nem fenyegetőzne a haragvó Istennel.

Azt tenné, és talán ez a legbölcsebb számunkra is, amit tett a gazdag ifjúval, szomorúan ugyan, de hagyta elmenni. Ha gyermekünk nem akar részese lenni az esti családi áhítatoknak, hagyjuk elmenni: Ahogy gondolod. / Ha meggondoltad magad, várunk vissza. (Persze közben majd meg szakad a szívünk...)

Ugyanakkor mi legyünk együtt házastársunkkal, többi gyermekünkkel a megszokott helyen és módon. Árasszuk Krisztus jó illatát, bízva abban, hogy gyermekünk újra megkívánja. Imádkozzunk távolmaradt gyermekünk mindennapi harcaiért, adjunk hálát örömeiért, sikereiért, de az imádság ne legyen „ráolvasás”. Ne azon keresztül neveljük, ne így üzenjünk, remélve, hogy hallgatózik, Istennek se adjunk nevelési tanácsokat, bízunk az Ő bölcsességében! Mi csak helyezzük Isten elé, Ő a szívek vizsgálója, formálója. Bármilyen nehéz is elhinni, Neki még fontosabb gyermekünk, mint nekünk, hiszen önmagát adta érte is, a mennyet és a földet mozgatta meg azért, hogy élete legyen, és bőségben éljen! (János 10,10)!

Minél korábban lesz része családi életünknek az esti áhítat, annál hamarabb természetes, szerves részévé válik gyermekünk mindennapjainak. Olyan rítussá alakul, amely biztonságérzetet, megtartó erőt jelent számára, éppen ezért kisebb eséllyel akarja majd elhagyni, inkább vágyani fogja azt.

Ugyanakkor tudnunk kell azt, hogy ezek csak emberi eszközök, egy-egy gyermeki szív megnyílása Isten előtt a Lélek ajándéka, amelyet újra és újra kérhetünk imádságban. Éppen ezért, a legtöbb, amit gyermekeinkért tehetünk az az, ha imádkozunk értük.

Imádkozzunk, mert ígéretünk van rá: „Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének!” (Jakab 5,16)

Imádkozzunk, mert: „Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak. De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.” (Ézsaiás 40,30)

Imádkozzunk, mert nem mindig vannak válaszaink, nem tudjuk, hogyan tovább: „Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérjen bölcsességet Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja.” (Jakab 1,5)

Imádkozzunk, mert akár plántáluk, akár öntözzük egy-egy gyermek életében, a növekedést Isten adja!

Mielőtt a gyermeknek beszélnék Krisztusról, beszéljek Krisztusnak a gyermekről! A hitet, a személyes döntést nem erőltethetjük rá senkire, de kialakíthatunk egy olyan légkört, amely elősegítheti az elköteleződést, valamint imáinkkal győztes csatákat vívhatunk egy-egy gyermeki lélekért!

A CSALÁDI ÁHÍTAT MENETE:

RÁ-hangoló – feladat: Az együttlét elején ez a pár perces feladat segít kiszakadni a mindennapi tevékenységekből és megérkezni egymás mellé.

Ének

Bibliai történet elolvasása – amennyiben lehetőség van rá, a teljes Szentírásból olvassuk az igeszakaszt. Ezen a héten egy történetet olvasunk minden nap és annak egy-egy üzenetét vesszük végig napról napra.

Ige, magyarázat

Morzsaszedegetés – mit kaptál, mit viszel magaddal?

Imádság – imádkozhatunk a saját szavainkkal, elmondhatjuk közösen a Mi Atyánk-ot

Ének

ÁPRILIS 18. - VASÁRNAP

**„Hallottátok, hogy megmondatott:
Szeresd felebarátodat és gyűlölöd ellenségedet.
Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek
ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik
üldöznek titeket, hogy legyetek mennyei Atyátoknak
fiai, aki felhozza napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és
hamisaknak. Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi a
jutalmatok? Nem ugyanezt teszik-e a vámszedők is? És ha csak
atyátfiait köszöntitek, mennyivel tesztek többet másoknál?
Nem ugyanezt teszik a pogányok is?
Máté 5,43-47**

A héten történetről történetre haladtunk, s gondolkodtunk együtt azokkal, akik különböző élethelyzetekben próbálták megérteni, megélni Isten ígését. Ez az igeszakasz elevenbe vág. Jézus mondásainak legtöbbször józan ésszel belátva is igaz, s azokat követendőnek tartják nem keresztyén emberek is. De az ellenség szeretete?! Ezt nem veszi be senki.

Jézus azonban nem csak beszél erről, hanem konkrét helyzetben „megmutatja” mit jelent ez, sőt imádkozik ellenségeiért, áldja őket, jót tesz velük. S ez jelzi, hogy lehetséges - ám nem fogcsikorgatva, megfeszülve, a megfelelés vágyától fűtve, hanem csakis Isten szeretetéből kiindulva. Csak ez lesz elég az összebékítésre, a magunk ereje sosem. Mert az énünk, a szívünk megbántott szív, elutasított szív, sértett büszkeséggel egyszer megelégszik a túrással, s visszavág. Az ellenség szeretetét csak hálából lehet megtenni. Ha átéltem, hogy Isten hogyan bocsát meg nekem, akkor többé nem haragszom a másikkal. Erről beszél Jézus a gonosz szolga példázatában is (Mt 18,21-35).

Valaki így fogalmazta: Az ellenséged a csiszolókö, mely gyémántodat kőből - drágakővé formázza, letisztítva róla a „fölséget”.

IMÁDSÁG

Áldalak, Uram, bűnbocsánatot, újrakezdést és felszabadult szívet adó Isten! Köszönöm, hogy bűneimet kereszted tövéhez tehetem, és nem kell megtörtén roskadoznom cipelhetetlen súlyuk alatt. Köszönöm, hogy azt ígérted, te vétkeimet hátad mögé veted, és azokról többé nem emlékezel. Kérlek, segíts, hogy én is ezzel a mindent feledő, haragot nem őrizgető megbocsátással tudjak azok felé fordulni, akik bántanak! Ámen.

ÁPRILIS 19. – HÉTFŐ

**„Akinek életútját kedveli az Úr, azt még ellenségeivel is
összebékíti.” (Példabeszédek 16,7)**

A középiskola befejezése után csecsemőgondozó lettem egy bölcsődében. Volt ott egy nő, akit első látásra kerültem, mert ellenszenvesnek tűnt. Egyik délután, amikor a gyerekek aludtak, odaült mellém, s kérdezett valamit. Természetesen válaszoltam, szó szót követett. Mire felébredtek a gyerekek, rájöttem, hogy nem olyan, mint amilyennek első látásra képzeltem. Nagyon jó kapcsolatba kerültünk. Lehet, hogy sok ilyen „ellenségünk” van?

ÁPRILIS 20. – KEDD

**„Ha éhezik, aki gyűlöl téged, adj neki kenyeret, és ha
szomjazik, adj neki vizet.”
(Példabeszédek 25,21)**

Egy idős hívő ember mondta el, hogy amikor ezt az ígét olvasta, azt gondolta, hogy neki nincs is ellensége. Azután rájött, hogy van egy, aki mindig valami gonoszát mond, ha találkoznak. Sokszor visszahallja, hogy a háta mögött csúfolja. Imádkozott érte, hogy mit tegyen. Évekig nem történt semmi, de egyszer a másik kórházba került, s ő meglátogatta. Akkor megismerte ennek az embernek a szívét, megértette, hogy miért nem bírta őt elviselni. Megbocsátott neki.

ÁPRILIS 21. – SZERDA

**„Ahogyan elszáll a madár,
úgy az ok nélküli átok sem teljesül.”
(Példabeszédek 26,2)**

Egy kicsiny faluban történt, hogy a lelkészhez kéregető jött. Fiatal volt, nem tudta mit is tegyen, de adott valamit. Arra jött egy asszony, s mikor meglátta azt az embert, elzavarta.

A kéregető egyszerre nagy hangon átkozódni kezdett, fertelmes szavakat mondott mindkettőjükre. A lelkész úgy érezte, megbénítja az átok súlya. Az asszony azonban ezt az ígét idézte, s megerősítette, hogy semmi fogatja nem lesz az átoknak. Biztos, hogy jókor, és jól idézte az igeverset? Érdemes elgondolkodni rajta!

ÁPRILIS 22. – CSÜTÖRTÖK

„Ha elesik ellenséged, ne örülj, és ha elbukik, ne vigadjon a szíved.” (Példabeszédek 24,17)

Egy paraolimpián történt: a nehezen mozgó, sérült fiatalok futóversenyben vettek részt, de bizony mindnyájan nehezen szaladtak. A lelátón az egészséges családtagoknak összeszorult a szíve. Egy fiú egészen lemaradt a többiektől, még el is esett. A többiek közül valaki hátranézett, s nagyot kiáltott. Mind odaszaladtak, felemelték elesett társukat, s egymás vállát átölelve együtt csetlettek-botlottak be a célba. A közönség sírva tapsolta meg őket...

ÁPRILIS 23. – PÉNTEK

**„Mert paraszat gyűjtesz a fejére.”
(Példabeszédek 25,22)**

Egy lakótelepen lakott egy asszony, akinek a szomszédja folyton azt leste, mikor ér haza. Mindig odavágott neki valami gonoszságot, valami rossz hírt, ahogy az ajtót nyitotta. Ha szóba állt vele, a másiktól ömlött a rosszindulat. Egy alkalommal úgy döntött, behívja magához. Leültette, megkínálta valamivel, s kedvesen megkérdezte, hogy van. A szomszéd megcsendesedett. Elmesélte magányos életét, s kiderült, hogy csak szeretetre vágyott...

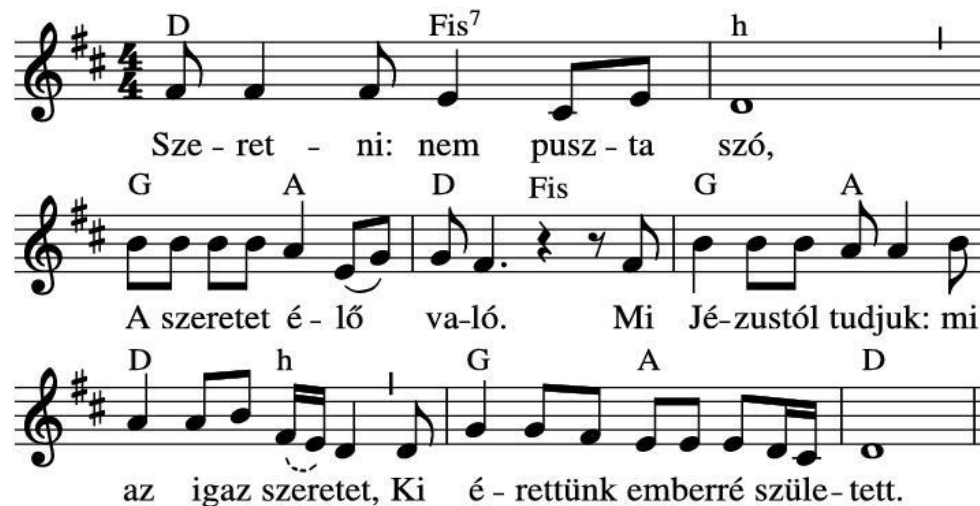
ÁPRILIS 24. – SZOMBAT

**„Jobb a nyílt feddés a titkolt szeretetnél.”
(Példabeszédek 27,5)**

Egy diák mesélte a 10 éves érettségi találkozón: „Diákkorunkban azokat a tanárokat szerettük, akik engedékenyek voltak velünk, s ellenségnek tartottuk azokat, akik követeltek. Kijátszottuk őket, megpróbáltuk felborítani a rendet. Ma már tudjuk, hogy valójában ők voltak igazi tanárok, mert ők vállalták, hogy neveljenek minket. Ők tudtak „jó ellenállás” lenni minden lázadásunk viharával szemben.”

Az igei gondolatok **Fodorné Ablonczy Margit – Bölcsföldi András: Családi Áhítatoskönyv** című könyvéből valók, amelyben további gondolatokat, énekeket, feladatokat találhat az olvasó, amelyek segítik a családok egymásra- és Istenre való hangolódását. A könyv és a hozzá tartozó CD, mely a könyv énekeit tartalmazza, a református lelkési hivatalban megvásárolható

2. Szabadság: nem pusztta szó, A szabadság élő való. Mi Jézustól tudjuk: mi az igaz szabadság, Ki érettünk vállalta a halált.

3. Remélni: nem pusztta szó, A reménység élő való. Mi Jézustól tudjuk: mi az igaz remény, őbenne van ma is új közösség.

RÁhangoló

Sajnos tény, hogy sokkal gyakrabban kérünk, mint köszönünk meg valamit. Hamarabb figyelmeztetünk, mint dicsérünk. Ezen a héten esetenként ajándékozzuk meg egymást egy-egy „Köszönöm!” kártyával, megfogalmazva azt, amiért aznap hálásak vagyunk szerettünknek! (Ne feledkezzünk meg a legtermészetesebb dolgokról sem! Pl.: meghallotta, amit kértem, nem kellett emlékeztetni, ma nem volt civakodás, se kilyukadt nadrág ... 😊)

Köszönöm... 	Köszönöm...
Köszönöm... 😊	Köszönöm...
Köszönöm... 	Köszönöm...
Köszönöm... 	Köszönöm...
Köszönöm... 	Köszönöm... 😊
Köszönöm... 	Köszönöm...